Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31638
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

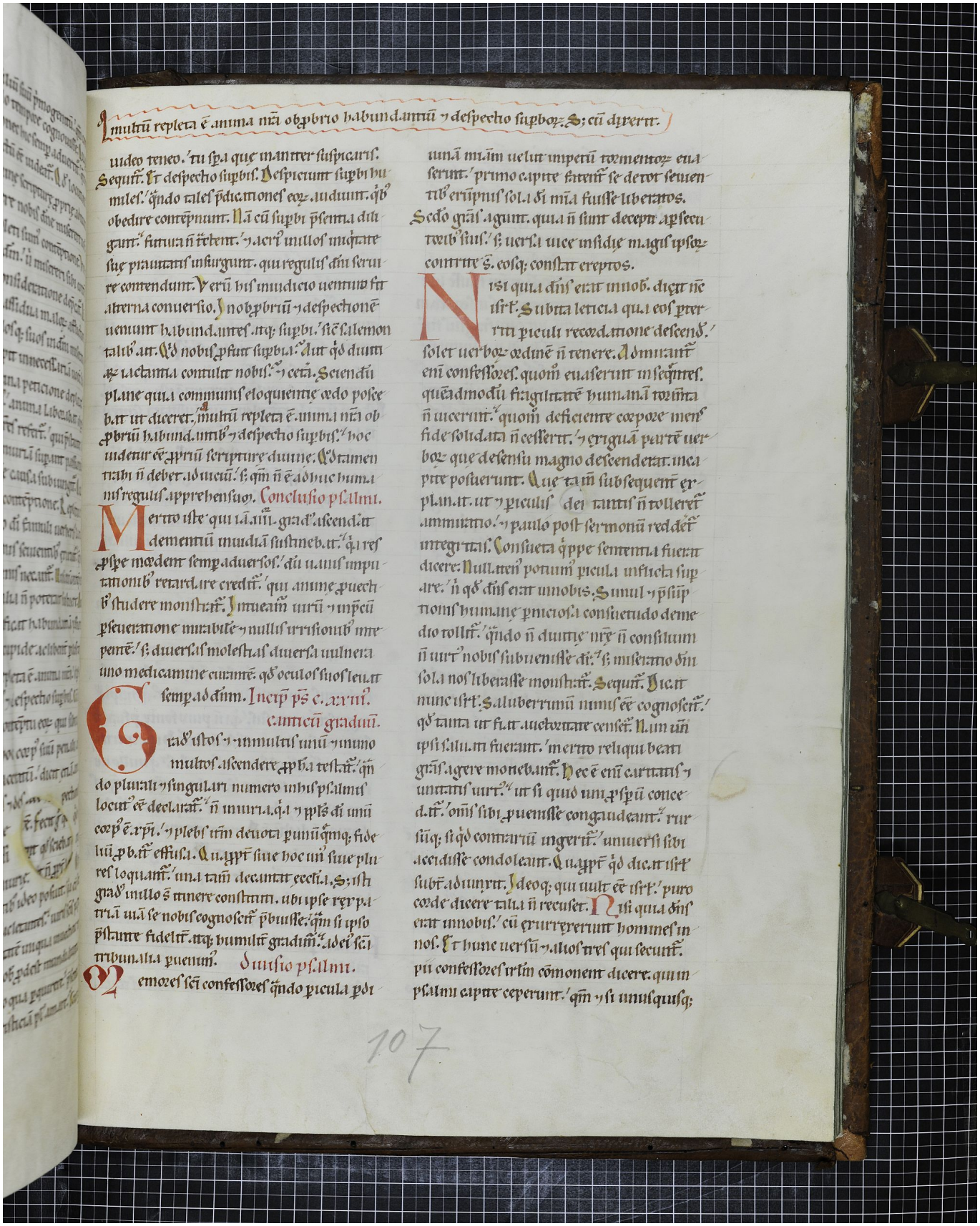

multū repleta ē anima mea obprobrio habundantiā ⁊ despecto superbor. S; cū dixerit.

uideo teneo. tu spa quę manifestior suspicaris. Sequit. Et despecto superbis. Despicerunt superbi humiles. quādo tales pdicationes eor audiunt. qb obedire contēpnunt. Nā cū superbi pfecta diligant. futura nō timent. ⁊ aeri multos imitare suę prauitatis insurgunt. qui regulis dīn seruire contendunt. Verū his inuidicto uentum fuerit eterna conuersio. Jn obprobriū ⁊ despectionē uenientes habundantes. mq; superbi. sicē sullemon talib' air. Quō nobis pfuit superbia. aut quō diuitię uel iactantia contulit nobis. ⁊ cet. Sciendū plane quia communis eloquentię ordo poscebat ut diceret. multū repleta ē anima mea ob probriū habundantiā ⁊ despecto superbis. hoc uidetur ee pprium scripture diuine. Quāmuis tamen nō debeat ad meritū. si qm nō ē adhuc humanis regulis apprehensus. Conclusio pſalmi.

Merito ille qui ad sanctā gradā ascendere dementiū inuidiā sustinebit. qui respse mordent semp aduersos. dū uanis imputationib' retardare creditur. qui animę quę ch studere monstrat. Jnueniam uirtutū ⁊ impetū pseuerantie mirabile ⁊ nullis irrisionib' imminuendū. si diuersas molestias diuersa uulnera uno medicamine curamus. qō oculos suos leuat semp ad dīm. Incipit pſs c. xxvii. cantici graduū.

Gradus istos ⁊ immultis unū ⁊ immulto multos ascendere pbat testat. qn do pluralis ⁊ singularis numerus nobis psalmis locum ee declarat. nō immerito. qd ⁊ pplis dī unū corpus ē xpi. ⁊ plebs ītm deuota punctū quemq; fidelium pbitur effusa. Quapropter sine hoc unū sine plures loquamur. una tamen decurrat ecclia. S; ish gradus nullo s minere constituit. ubi ipse rex patrię uia se nobis cognoscendū pbuisse. qm si ipso psalmo fideliter. atq; humiliter gradiamur. adipiscimur ibi regna celestia. Admissio pſalmi.

Memores sci confessores quādo pericula pri

mum ecclie surgere cepissent. qm ⁊ si unusquisq; unā mālm uelut imperū tormentor euasisse rent. primo capite fuerint se deinceps seuentib' eruptis solos dī mala fuisse liberatos. Secdo grās agunt. quia nō sunt decepti apsecutis uerbis suis. si; uersa uice insidię magis ipsor contritę ē. eosq; constat ereptos.

Nisi quia dīs erat in nob. dicit nec ista. Subtila lectio qua eos peruersitatis periculi recordatione descendisse. solet uerbor ordinē nō tenere. Admirantes enī confessores. quom euaserint insectantes. quēadmodū singulariter humanā temptationē nō uicerint. quom deficiente corporis mentis fide solidata nō cessarint. ⁊ exiguā partē uerbor quę descensu magno descenderat. meliora posuerint. Quę tamen subsequenter explanat. ut periculis dei tantis nō tolleretur animus. ⁊ paulo post sermonū ordinē integritatis. Consueta quippe sententia fuerat dicere. Nullum enim ponam periculis inflicta superare. nō qō dīs erat in nobis. Simul ⁊ pstitionis humanę pniciosa consuetudo deinde dixit. quādo nō diuinę misericordię nō consilium nō uirtus nobis subuenisse dī. si; misericordia dīna sola nos liberasse monstrat. Sequit. Dicat nunc israhel. Saluberrimū nimis ee cognoscit. qō tanta ut fuit audacitate censet. Nam nūm ipsi saluari fuerant. meritō reliqui beati gratias agere monebant. Hec ē enim certitudo ⁊ unitatis uirtus. ut si quid uni pstō concedit. omnis sibi prouenisse congaudeat. rursusq; si qd contrarii ingerit. uniuersi sibi accidisse condoleant. Quapropter qd dicat israhel subaudiendum. Jdeoq; qui nulli ee israhel. puto eode dicere talia nō recusat. Nisi quia dīs erat in nobis. cū erumperent homines in nos. Et hunc uersum ⁊ alios tres qui secuntur. pri confessores ordine cōmonent dicere. qui in psalmi capite ceperunt. qm ⁊ si unusquisq;

107